

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 21.918 van 23 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. STEVENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een Koerdisch moslim te zijn en afkomstig te zijn van Deraluk, Noord-Irak. U zou van kindsbeen af in Dohuk gewoond hebben. In 2000 zou u peshmerga zijn geworden bij de KDP, 15e divisie. Na de inval van de coalitietroepen in Irak, zou u in 2003 zijn overgeplaatst naar Mosul, Hayy al-Arabi, bij divisie 6 A onder leiding van (A.B.). Uw collega (J.J.M.) zou na een inval in een huis behorend tot de Zibari clan waarbij verschillende terroristen zouden zijn gearresteerd, in de zomer van 2004 onthoofd zijn. Bij zijn lijk zou er een dreigbrief van de terroristen zijn gevonden waarin alle 35 peshmerga's die deel hadden genomen aan de missie met de dood bedreigd werden. Iedereen zou aan het divisiehoofd (A.B.) overplaatsing gevraagd hebben maar dat was niet mogelijk. Degenen die geld hadden zouden het land verlaten hebben, maar uw neef (N.A.) en uw vriend (A.A.A.) zouden tot op heden in Mosul in divisie 6 A dienen. U zou na dit incident direct verlof hebben genomen en naar uw ouderlijk huis zijn gegaan. U zou daarna niet meer naar uw divisie zijn teruggekeerd. U zou nog ongeveer drie à vier maanden in Dohuk verbleven hebben. Op 18 augustus 2005 hebt u in België uw eerste asielaanvraag ingediend, dewelke

resulteerde in een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het Commissariaat-generaal op 5 juli 2007 en dit omdat u geen gevolg had gegeven aan de oproep voor gehoor voorzien op 22 juni 2007. Op 1 oktober 2007 werd uw beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. U bent tegen deze beslissing niet in beroep gegaan bij de Raad van State. U zou illegaal in het land verbleven hebben. Op 8 juli 2008 hebt u een tweede asielaanvraag ingediend. U baseert zich nog steeds op dezelfde motieven, namelijk vrees voor vervolging door de terroristen. U zou via uw broer vernomen hebben dat er een dreigbrief van de terroristen bij u thuis is gevonden waarin staat dat uw broer Badal moet zeggen waar u bent.

B. Motivering

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) in kader van uw tweede asielaanvraag te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève en wel om volgende redenen.

Zo baseert u uw vrees voor vervolging bij terugkeer op het feit dat u bedreigd wordt door de terroristen (gehoorverslag CGVS, p. 11) en dit naar aanleiding van uw deelname aan de missie tegen deze terroristen waarna uw collega in de zomer van 2004 vermoord zou zijn (gehoorverslag CGVS, pp. 3 en 4). Er dient echter te worden vastgesteld dat omwille van onsamenhangende en tegenstrijdige verklaringen er geen verder geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Tijdens de eerste asielprocedure hebt u verklaard dat uw collega (J.) op 10 juli 2005 vermoord werd en dat u een maand later, namelijk op 8 augustus 2005 uw land verlaten hebt (gehoorverslag CGVS 1ste asielaanvraag, p. 17). In kader van uw tweede asielprocedure verklaart u echter dat u reeds in de zomer van 2004 uw divisie 6 A verlaten had omwille van de bedreiging aan uw adres en dat u nog drie à vier maanden in Dohuk geleefd hebt alvorens het land te verlaten (gehoorverslag CGVS, pp. 4 en 5). Voorts is het ook weinig geloofwaardig te noemen dat u zelfs niet eens weet door welke terroristische groepering u en de andere peshmerga's per brief bedreigd waren. U beweert dat u dit drie jaar geleden wel nog wist maar dat u het nu vergeten bent (gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit argument is echter niet afdoende aangezien u tijdens de eerste asielprocedure ook al het antwoord schuldig diende te blijven op de vraag door welke groepering jullie divisie bedreigd werd (gehoorverslag CGVS 1ste asielaanvraag, p. 18). Daarnaast is het opmerkelijk dat u plots tijdens uw tweede asielaanvraag een nieuw element toevoegt, namelijk vrees voor represailles vanwege de Zibari clan wiens huis in Mosul jullie hadden aangevallen (gehoorverslag CGVS, pp. 6 en 11). Nooit eerder tijdens uw eerste asielprocedure hebt u dit gegeven aangekaart (gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, p. 13). Meer nog, tijdens uw gehoor in kader van uw eerste asielaanvraag stelde u op het CGVS uitdrukkelijk enkel de terroristen te vrezen. U zou geen andere vijanden hebben gehad (gehoorverslag CGVS 1ste asielaanvraag, p. 20). U hiernaar gepeild tracht deze lacune te vergoelijken door te stellen dat er u daaromtrent nooit vragen zijn gesteld (gehoorverslag CGVS, p. 7). Deze uitleg is niet afdoende daar er van u kan verwacht worden een dergelijk element spontaan te vermelden, temeer zulks deel uitmaakt van uw vrees bij terugkeer. Wat betreft de dreigbrief die u tijdens uw tweede asielaanvraag heeft neergelegd dient er te worden vastgesteld dat het zeer merkwaardig is dat u de inhoud van de brief niet kent. Toen er u namelijk gevraagd werd wat er in staat, vraagt u of u de brief eerst mag lezen (gehoorverslag CGVS, p. 6). Voorts dient u het antwoord schuldig te blijven op de vraag wat de datum op de brief is. Toen u vervolgens gevraagd werd of u de brief dan niet gelezen had alvorens naar het Commissariaat-generaal te komen, antwoordde u dat u niet goed Arabisch kan lezen. Wanneer er u op wordt gewezen dat cijfers op dezelfde wijze in het Badini, uw moedertaal, genoteerd worden als in het Arabisch verwijst u tout court naar het document zelf (gehoorverslag CGVS, p. 7). Het feit dat u niet weet door welke groepering u in de brief bedreigd bent omdat u maar een beetje Arabisch kan is geen afdoende argument voor deze lacune (gehoorverslag CGVS, p. 8). Men dient niet over een uitstekende kennis van het Arabisch te beschikken om de naam van de groepering te kunnen lezen, daarenboven had u dit kunnen laten vertalen. Het feit dat u tot op heden niet de moeite hebt gedaan om de dreigbrief grondig door te nemen, dit

terwijl u dit schrijven als nieuw element aanhaalt in kader van uw tweede asielaanvraag, doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging door de terroristen. Voorts dient nog aangestipt dat het hier slechts een kopie betreft waarvan de authenticiteit sowieso niet kan worden gegarandeerd.

Tot slot dient er te worden opgemerkt dat op 1 oktober 2007 uw beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd verworpen. U bent tegen deze beslissing niet in beroep gegaan bij de Raad van State. U zou gewoon illegaal in het land verbleven hebben. Op 6 juni 2008 hebt u een tweede asielaanvraag ingediend omdat u over de nodige papieren dient te beschikken om met uw Belgische vriendin te kunnen huwen (gehoorverslag CGVS, p. 10). Uw statement voor het niet eerder indienen van een tweede asielaanvraag, namelijk omwille van het feit dat uw vriendin u dit zou hebben afgeraden (gehoorverslag CGVS, p. 10) doet andermaal afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas

Wat betreft subsidiaire bescherming dient opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw identiteitskaart en uw peshmerga badge, tonen uw identiteit en uw beroep aan, gegevens die hier niet ter discussie staan. Het attest van de Kurdistan Regional Government, dd. 17 juli 2008, heeft geen objectieve bewijswaarde aangezien het is opgesteld op vraag van uw vader om te bevestigen dat uw leven in gevaar is (gehoorverslag CGVS, p. 9). Daarenboven dient er te worden opgemerkt dat u uw vader pas recent de opdracht hebt gegeven om een dergelijk document te gaan opvragen hetgeen andermaal de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging ondermijnt (gehoorverslag CGVS, p. 9). Tot slot dient er te worden opgemerkt dat het document niet door het hoofd van de divisie Muzafar Derki is opgesteld zoals u verklaard hebt (gehoorverslag CGVS, p. 9), maar wel door de commandant van bataljon Fawj 6A, (E.A.A.) (zie vertaling document). De drie foto's van familieleden in peshmerga - uniform voegen geen bijkomende elementen toe aan uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verweerder benadrukt dat het verzoekschrift geen uiteenzetting bevat van voldoende duidelijke middelen die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Dit wordt nochtans op straffe van nietigheid vereist in artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de voormelde wet van 15 december 1980. Verweerder wijst erop dat het de uitdrukkelijke wil is van de wetgever dat de procedure die geldt voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State en dat meer bepaald voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren wordt teruggerepen naar die van de Raad van State. Bovendien wordt expliciet bepaald dat de vormvoorwaarden van artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet identiek zijn aan die welke bepaald zijn in artikel 20, tweede lid van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (artikel 151 en 161, memorie van toelichting wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

Verweerder verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State die stelt dat een middel bestaat uit de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of

rechtsbeginsel en van de wijze waarop, volgens de verzoekende partij, die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de beslissing wordt geschonden. Een middel waarbij de verwerende partij of de Raad van State slechts door het interpreteren van de bedoeling van de verzoeker kan uitmaken welke schending van welke rechtsregel is bedoeld en de verwerende partij of de Raad in feite zelf het middel interpreteren, is niet ontvankelijk (DE TAEYE, S., *Procedures voor de Raad van State*, Mechelen, Kluwer, 2003, nr. 114). Een onoverzichtelijke opeenstapeling van feitelijke commentaar waarin geen verstaanbare en adequate uiteenzetting van een middel kan worden gevonden, brengt de onontvankelijkheid van het beroep met zich mee (RvS 27 september 2000, nr. 89.825). Verweerder acht de vordering bijgevolg niet-ontvankelijk.

3. Op straffe van nietigheid vereist artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de voormelde wet van 15 december 1980 dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en middelen dient te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392).

Het verzoekschrift bevat slechts een summier overzicht van de feiten en verzoekers vorige en huidige asielprocedure doch maakt geen melding van een geschonden rechtsregel of rechtsbeginsel, noch van de wijze waarop de rechtsregel of het rechtsbeginsel werd geschonden. Uit verzoekers vraag aan verweerder dat *“naar aanleiding van het door hem ingediende verzoek tot hoger beroep, dit alles opnieuw ter plaatse zou onderzocht worden”* kan niet afgeleid worden welke rechtsregel of rechtsbeginsel werd geschonden door de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande dient besloten te worden dat het verzoekschrift niet voldoet aan voormeld artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° en derhalve onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 januari 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. A. DE POOTER ,	toegevoegd griffier.
----------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.